

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Vtrum homo præscius fuerit eorum, quæ sibi futura erant. F

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

quadam interiori aspiratione, qua Dei præsentia contemplabatur: non tamen ita excellenter, sicut post hanc vitam sancti visuri sunt, neque ita in animo qualiter in hac vita videmus.

De cognitione sui.

E

Porro sui cognitionem idem homo talem accepisse videtur, ut & quid deberet superiori, & quid æquali, & inferiori non ignoraret. Conditionem quoq; suam & ordinem, scilicet qualis facta esset, & qualiter incedere deberet, quid agere, quid cauere, intellexit. Si horum notitiam non habuisset, non esset reus prævaricationis, neq; seipsum cognouisset.

Vtrum homo præcius fuerit eorum quæ sibi futura erant.

F

Si autem queritur, Verum homo scientiam habuerit eorum quæ circa eum futura erant, id est, si ruinam suam præsciuerit: & similiter præscierit bona quæ habiturus fuisset, si in obedientia persistisset? Responderi potest, q; ei magis facienda indicata sunt, quæ futura reuelata. Accepit n. scientiam & preceptum eorum quæ facienda fuerant, sed non habuit præscientiam eorum quæ futura erant, non fuit ergo homo præcius sui casus, sicut & de angelo diximus. Quod Aug. super Gen. afferit, ratione vertens quæ supra posuimus, Hæc de scientia hominis quatum ad primū statū pertinet, dixisse sufficiat.

DE GRATIA HOMINIS, ET DE POTENTIA ANTE CASUM.

DISTINCT. XXIV.

A

De adiutorio per quod homo ante lapsum sapientiū repotuit. scilicet, de libero arbitrio in quantum

Nunc diligenter inuestigari oportet, quam gratiā vel potentiam habuerit homo ante casum: & vtrum per eam potuerit stare vel non. Scindendum est ergo, quod homini in creatione (sicut de angelis diximus) datum est per gratiā auxiliū, & collata est potentia per quā poterat stare, id